

at foretage de fornødne Ændringer i Grundloven.

Det tredje og sidste Spørgsmaal, jeg skal berøre af, hvad den højtærede Konseilspræsident omtalte, er Spørgsmaalet om Statens finansielle Stilling. Den højtærede Konseilspræsident har, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) i Gaar sagde, benyttet enhver Lejlighed til at kritisere den Finantsstyrelse, der har været tidligere. Det gjorde han ogsaa i Aar, da han talte som Fører for sin Gruppe, og jeg synes, det ikke var uberettiget at vente, at han, naar han nu som Konseilspræsident fremlagde Ministeriets Program, i hvert Fald i store Træk gjorde Rede for, paa hvilken Maade Ministeriet mente at kunne raade Bod paa den uheldige finansielle Stilling, som — det skal indrømmes — Statskassen for Tiden er i. Men den højtærede Minister sagde i saa Henseende ikke andet end Ordet „Spar-sommelighed“, og det have vi hørt ved saa mangfoldige Lejligheder. Den højtærede Konseilspræsident sagde for Resten en lille Smule mere. Den ærede Minister sagde, at nye Skattepaalæg vilde i Øjeblikket ikke kunne være tilstrækkelig principielt forberedte. Det siger altsaa, synes jeg da, at man er i Færd med at forberede nye Skattepaalæg, de ere blot ikke tilstrækkelig principielt forberedte. Jeg opfattede den højtærede Finansminister saadan, da han forleden genforelagde Finanslovsforslaget, at der ikke fra denne Regering vilde komme Forslag om nye Skatter, og jeg forstaar det altsaa saaledes, at de blot ere under Forberedelse.

Vi fik at vide af den højtærede Konseilspræsident, at Indenrigsministeren paa-tænker en Reform af en Del af de kommunale Skatter, Ejendomsskylden til Kommunerne, og vi have i Dag af Regeringens Hovedorgan faaet at vide, at denne Reform af de kommunale Ejendomsskyldskatter skal gaa ud paa at standse Overgangen fra Hartkornsskatter til den nye Ejendoms-skyldskat. Jeg ved ikke, om det ogsaa gælder for Byernes Vedkommende, at man der vil standse med Overgangen fra By-gningsafgiften til Ejendomsskylden, saa det skal jeg ikke udtale mig om. Jeg er nu ikke sikker paa, at den højt-ærede Indenrigsminister vil komme heldigt fra sit Forsøg paa at reformere paa Ejen-domsskatterne, naar det skal ske paa den Maade, at man skal beholde Hartkornsskatterne i Stedet for at gaa over til Ejen-domsskylden. Den højtærede Indenrigs-minister er jo en stor Historiker, og han

maa af sin Historie have lært, at er der nogen Skat, der gennem den sidste Men-neskealder har været upopulær ude paa Landet, er det Hartkornsskatterne, saa en Entré som Minister med Bebudelsen: Fore-løbig stoppe vi op med at gaa fra Hart-kornsskatterne over til Ejendomsskylden, tror jeg ikke vil gøre den højtærede Mini-ster populær. Havde den højtærede Mini-ster derimod tænkt sig — jeg holder mig foreløbig til, hvad der har staaet i Rege-ringsorganet, det maa vel være rigtigt — noget saadant som, at man kunde have faaet større Afdrag paa de mindre Ejen-domme ved Vurderingen og navnlig ved at komme bort fra, at Værdien i Handel og Vandel skal være, om jeg saa maa sige, det eneste normgivende, saa at man ogsaa kunde tage andre Hensyn ved Vurderingen, tror jeg, at den højtærede Minister vilde have gjort sig mere fortjent til Tak, end han vil gøre sig af de mange, der i mange Aar have set paa det uretfærdige i Hartkornsskatterne og have glædet sig over, at der dog er Udsigt til, om end i Løbet af lang Tid, at komme bort fra dem.

Hvad i øvrigt Spørgsmaalet om nye Skatter angaar, har jeg allerede nævnt, at jeg forstod den højtærede Konseilspræsident saadan, at det med Hensyn til Stats-skatterne var under Overvejelse. Jeg skal nu ikke nægte, at jeg er noget ængstelig for den Forberedelse af de nye Skattepaalæg, som den højtærede Konseilspræsident lod skimte, naar denne Forberedelse skal foretages af den højtærede Finansminister, thi de Principper for Skattepaalæg — og der er jo Tale om den principielle Forberedelse —, som den højtærede Finans-minister ved sine Udtalelser blandt andet under Behandlingen af Toldloven i Lands-tinget gjorde sig til Talsmand for, ere ikke i Overensstemmelse med, hvad vi fra Ven-stres Side have anset for ønskeligt og ret-færdigt. Den højtærede Finansminister havde f. Eks. Lejlighed til at sige, at han fandt, det var Hip som Hap, enten man tog nogle Millioner som yderligere Arve-afgift med progressiv Skala, eller man f. Eks. beholdt den samme Skatteindtægt for Staten som en Told paa Petroleum og Kaffe, det var i Virkeligheden de samme Folk, der kom til at betale det. Der var for Resten flere interessante Udtalelser, men jeg skal holde mig til denne ene og sige, at nye Skattepaalæg, forberedte ud fra de Principper, at det er Hip som Hap, enten man tager det som Arveafgift paa de store Arvelodder eller som Forbrugs-afgifter ved at lade Folk betale nogle Øre,